

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2021 r. – Malacalza Investimenti i Malacalza / EBC**(Sprawa T-134/21)**

(2021/C 163/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca:: Malacalza Investimenti Srl (Genoa, Włochy) i Vittorio Malacalza (Genoa) (przedstawiciele: adwokaci L. Boggio, S. Carbone i A. D'Angelo)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Europejskiego Banku Centralnego tytułem odszkodowania zapłaty:
- na rzecz Malacalza Investimenti s.r.l. kwoty 870 525 670 EUR lub innej, wyższej lub niższej ustalonej w stosownym wypadku przez Sąd na zasadzie słuszności;
- na rzecz Vittoria Malacalzy kwoty 4 546 022 EUR lub innej, wyższej lub niższej ustalonej w stosownym wypadku przez Sąd na zasadzie słuszności;
- zasądzenie na rzecz obu skarżących kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej sprawy jest wniosek na podstawie art. 268 i 340 TFUE o naprawienie szkody wyrządzonej skarżącym wskutek szeregu zachowań EBC, które wiążą się z wykonywaniem jego funkcji nadzorczej nad Banca Carige S.p.A. (zwanym dalej „bankiem Carige”) i polegają bądź na zaniechaniu wymaganych działań, bądź na podejmowaniu szkodliwych działań.

Na poparcie skargi skarżący podnoszą następujące zarzuty.

1. W pierwszej kolejności skarżący zarzucają, że Europejski Bank Centralny (EBC) przyczynił się do określenia obrazu sytuacji i perspektyw banku, w zaufaniu do którego akcjonariusze zainwestowali znaczne środki w kupno akcji banku Carige oraz w związku z subskrypcją kapitału i wpłatami na podwyższenie kapitału. Następnie EBC zniweczył oczekiwania poprzez sprzeczne zachowania i poprzez podejmowanie niespójnych działań, narzucając nieuzasadnione, nieproporcjonalne oraz niezgodne z prawem pod innymi względami środki, które stanowią część całościowego niezgodnego z prawem i szkodliwego postępowania. W tym względzie skarżący powołują się między innymi i w szczególności na: i) oczekiwania, które powstały w odniesieniu do sytuacji banku Carige wskutek dokonania podwyższenia kapitału w 2014 r. i w 2015 r.; ii) mające następnie miejsce zniweczenie tych oczekiwań w wyniku zachowań i działań EBC; iii) niezgodność z prawem tych działań i bezprawność całościowego postępowania, którego część one stanowią; iv) oczekiwania, które powstały w odniesieniu do sytuacji banku Carige wskutek dokonania podwyższenia kapitału w 2017 r.; v) mające następnie miejsce zniweczenie tych oczekiwań w wyniku zachowań i działań EBC; vi) niezgodność z prawem tych działań i bezprawność całościowego postępowania, którego część one stanowią; vii) niezgodność z prawem działań EBC – zwiastunów poważnych szkód polegających na utracie wartości akcji akcjonariuszy banku Carige – które to działania spowodowały konieczność zbycia kredytów o zmniejszonej wartości w nieuzasadniony i nieproporcjonalny sposób oraz w rozmiarze, który jest sprzeczny z zasadą równego traktowania i innymi zasadami.
2. Ponadto skarżący zarzucają, że EBC wpływał w niedopuszczalny sposób na sprawowanie zarządu bankiem i ingerował w ten zarząd, wspierając tym samym autokratyczne zarządzanie ze strony dyrektorów zarządzających, co pozostaje w sprzeczności z regułami prawa spółek i normalną dialektyką kolejalnego organu administracji, aby zapewnić wykonanie nieprawidłowo zarządzonych środków, co utrudniało reakcję na niewłaściwe i szkodliwe praktyki w zakresie zarządzania oraz spowodowało powstanie słabego punktu banku.
3. Co więcej, skarżący zarzucają EBC, że przyczynił się do stworzenia przesłanek, na których tenże bank oparł niezgodną z prawem decyzję o oddaniu banku Carige pod zarząd nadzwyczajny oraz że wskutek tego zachowania oraz innych późniejszych zachowań przyczynił się do niezgodnego z prawem podwyższenia kapitału z wykluczeniem opcji na akcje, zatwierdzonego w 2019 r., które to podwyższenie spowodowało znaczną utratę wartości akcji akcjonariuszy.

4. Skarżący twierdzą, że powody odpowiedzialności EBC wiążą się z klauzulą generalną wyrażoną w art. 340 akapity drugi i trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), z okolicznością, że pod wieloma względami zachowania i działania EBC były sprzeczne z obowiązkami ciążącymi na nim w związku ze sprawowaną przez ten bank funkcją nadzoru, między innymi w odniesieniu do zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania bankami, oraz z naruszeniem zasad ochrony własności, proporcjonalności, dobrej administracji, równości, bezstronności i równego traktowania, przejrzystości, dobrej wiary i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ze szczególnym uwzględnieniem art. 17, 20 i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 5 akapit czwarty traktatu UE i art. 16 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).
5. W odniesieniu w szczególności do skarżącego Vittoria Malacalzy jako byłego członka zarządu i wiceprezesa banku Carige zarzucane są wydarzenia i powody, które wiążą się konkretnie z jego pozycją.

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2021 r. – El Corte Inglés / EUIPO – Rimex Trading (UNK UNIK)

(Sprawa T-144/21)

(2021/C 163/54)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Rimex Trading (Sofía, Bułgaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego UNK UNIK – zgłoszenie nr 17 940 710

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 grudnia 2021 r. w sprawie R 2889/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim poprzez oddalenie odwołania wnoszącego sprzeciw utrzymuje w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów o odrzuceniu sprzeciwu B 3 069 013 i o zgodzie na rejestrację unijnego znaku towarowego nr 17 940 710 UNK UNIK (graficznego).
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania strony lub stron sprzeciwiających się niniejszej skardze.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
